

[Lilli Gyldenkilde]

del af finansieringen, som lønmodtagerne skal betale, er såmænd i orden, fordi den er blevet sat meget op i de senere år.

Jeg er glad for Socialdemokratiets bemærkninger om, at man i princippet var villig til at se på denne sag, for det betyder jo, at vi på sigt kan sætte os ned og tale om, hvordan vi skal få løst dette problem.

Jeg er enig med Socialdemokratiet i, at vi ikke til dette ændringsforslag har udarbejdet konsekvensændringsforslag, som skal igennem, såfremt 55-års grænsen bliver sat i stedet for 60-års grænsen, men vi skriver jo netop i bemærkningerne, at det vil blive gjort mellem anden- og tredjebehandlingen, i det omfang dette ændringsforslag bliver vedtaget.

Nu kan vi jo forstå, at ændringsforslaget ikke kommer igennem, og det er derfor, jeg alligevel udtrykker en tak til Socialdemokratiet for, at man er indstillet på at kigge på dette spørgsmål. Så er den fremtid, hvor 60-års grænsen bliver nedsat til 55 år, måske ikke så fjern endda.

Vi agter at stemme for arbejdsministerens ændringsforslag om at afskaffe 70 pct.-satsen i efterlønsordningen. Det er en ting, som SF har arbejdet på, lige siden forslaget om efterløn i sin tid blev fremsat, og vi ser med glæde frem til, at den sats nu bliver afskaffet. Vi stemmer derfor for de to ændringsforslag, der omhandler dette, men må stemme imod det tredje ændringsforslag, som handler om finansieringen.

Vi beklager meget, at det i 1981 var sådan, at den eneste måde at afskaffe den allerlaveste sats, som dengang var 60 pct., på, var ved at imødekomme Det Radikale Venstre i dets forslag om, at det så måtte betales af lønmodtagerne. Vi mente, det var meget vigtigt at få afskaffet den sats, fordi den var for lav.

Vi er da heldigvis nu nået frem til, at et flertal i Folketinget også mener, at 70 pct.-satsen er for lav, men nu lader det så til, at det har dannet præcedens, at man dengang sagde, at lønmodtagerne skulle betale selv, således at det rent faktisk er det, man gør også med dette forslag. Det betyder faktisk en forøring på ca. 210 mill. kr. til arbejdsgiverne, hvis det står til troende, at denne ændring koster 280 mill. kr.

Det gamle princip om, at $\frac{2}{3}$ skulle arbejdsgiverne betale, $\frac{1}{3}$ skulle lønmodtagerne betale, betyder så, at vi med dette forslag forærer

arbejdsgiverne 210 mill. kr. Det vil vi naturligvis ikke være med til.

Vi mener, at arbejdsgiverne i dette land betaler alt for lidt til arbejdsmarkedspension og til sociale ydelser i det hele taget. Derfor må vi stemme imod den del af forslaget.

I øvrigt støtter vi, at der bliver et udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling, fordi der er nogle uafklarede spørgsmål, som må behandles inden tredjebehandlingen.

Estrup (RV):

Ved førstebehandlingen meddelte jeg på Det Radikale Venstres vegne, at vi ville komme med et forslag om, at 70 pct.-satsen for efterløn skulle afskaffes.

Et sådant forslag er nu stillet, og det glæder mig naturligvis, at der faktisk også er et flertal for det, sådan at vi nu sikrer, at 80 pct. bliver den laveste sats, og at det også kommer til at gælde for delpensionen. Det synes jeg er et udpræget fremskridt. Det betyder, at efterlønsmodtagere, som i dag er på 70 pct.-satsen, får en indtægtsfremgang på ca. 11.000 kr. Det tror jeg vil falde på et tørt sted for mange af de pågældende.

I betænkningen har Socialdemokratiet gjort en del ud af at påpege, hvorfor man i sin tid ændrede satsen på de 60 pct. til 70 pct., og jeg synes egentlig, det er lidt ynkeligt, at det store Socialdemokrati skal fortælle, at 9 radikale tvang 60 socialdemokrater til at stemme for at gennemføre det finansieringsprincip, som blev gennemført dengang.

Jeg har kigget efter, hvad der blev sagt ved tredjebehandlingen af forslaget. Det er aldeles ikke det, der fremgår af tredjebehandlingen af forslaget. Der var stor glæde hos Socialdemokratiet, i hvert fald hos arbejdsministeren, over den forbedring, der blev gennemført.

Når hr. Kaj Poulsen ikke sagde noget i første omgang, går jeg ud fra, at man nu erkender, at sådan hænger tingene sammen, og at man faktisk dengang gik ind i ordningen med åbent sind og glæde over at kunne afskaffe 60 pct.-satsen.

Fru Lilli Gyldenkilde var inde på de samme ting og sagde, at det dog var beklageligt, at man havde været nødt til at fastsætte det princip i 1982. Jeg kan dog citere fra forhandlingerne, sp. 3606, hvor fru Lilli Gyldenkilde på SFs vegne sagde: »Vi støtter lov-